

Liber

c. lxxvii. loquens de charitate. Nullū est isto dono excellenti⁹. Sed omni dono distincto a gratia: ipsa gratia excellentior est: tū q̄ si sic distinguerent: possent a dei virtute separari: sic aliqd esset deo gratus sed non charus et eouersio. Alij vero dicūt q̄ gra est habit⁹ q̄ fundat in essentia anime: charitas vero est ali⁹ habit⁹ qui fundat in voluntate a. Ad habitū de similibus de bap. maiores. s. Quis in. j. glo. b. Omnibus etiā sic recipiētib: quo ad caritatem et gratia gratis data sed nō ad gratia facientē gratia: nisi cū scio illa recesserit. de eo. di. iij. r. c. valere. et c. pe. c. Sanctorum doctorum modernor: de sanctis habem⁹ Augustinū p̄ra iulianū. lib. j. de bap. paruloz. d. c. habem⁹ magistrū. iij. sen. iij. dis. in prin. et ibi Alex. Alber. et Tho. aperius et dicitur oēs theologi moderni i hoc concordāt quo ad virtutes theologicas. s. fidē spem et charitatē: sed de virtutib: moralib: vt iusticia fortitudine temperantia prudentia. et alijs de q̄bus. xxvij. q. j. s. et his. bene discordāt modernī theologi. Thomas. n. et sui tenēt etiā morales in fundant: vt dicūt morales acquirē nō ordināt ex se in vltimū finē: nec inclinant q̄ homo sit bene mobilis a spiritu sancto: ergo est faceri illas infusas. Sed q̄ tenent d̄m rādēt ad h: q̄ morales acquirē cōiuncte charitati q̄ est forma virtutū vtūq̄ sufficere pagunt: et sic nō est necesse ponere eas infusas. Inducit et isti illud phy. q̄ frustra sit p̄ plura rē. vt dixi in prin. c. s. p̄ virtutes morales acquiras p̄t hō cū theologias finē suū acquirere sine moralib: infusis: p̄tū. n. est charitati nos deo vltimo fini cōiungere. Est. n. fm Aug. rectissima affectio q̄ nos deo p̄iungit q̄ nō requirē infusis theologias q̄ alie virtutes morales infundant. Itē si puulis infunderent: q̄ adultis. s. experimur q̄ adultis nō si/ere baptizat⁹ nō plus se sentit sobriū prudentē temperantē vel iustū quā pri⁹: q̄ si infunderēt sentire deberet: ex quo etas nō ipedit cū h⁹ moralis sit habit⁹ inclinās p̄ modū nature: q̄ fm phy. ij. et h. Virtus est q̄ habētē p̄ficat et op⁹ et bonū reddit q̄ sacramētū vltimū sit cōe oia gratis donas: videt q̄ nō infundat adultis nec paruulis. d. Eligenda. q̄ illa sequi tenemur. de hoc eo. et. c. vno. li. vj. in vj. glo.

Abates aut alij religiosi quibuslibet administratio nib⁹ p̄sidentes occasione prioratū seu aliorū locorū subditoz eiusdē: nullū auctoritate s̄rarū apostolice sedis vel legatorū ipsius quomodolibet valeāt cōuenire nisi vbi et corā q̄bus pri

re⁹ eēt diuersarū dioc. fiebat cōmissio in loco vicino dioc. Bon. infra diē: et cōstat q̄ h̄ multū frequētā baf ad excludēdā dioc. rei. Eodē mō si dom⁹ erat ferrarie me bon. pueniebat ferrarie ip̄mator: q̄d prior loci nō poruisset. Jo. an. Ad euidētā p̄micias fm. d. an. q̄ si actor et re⁹ sunt eiusdem diocesis oportet q̄ actor impetret in dioc. de qua sunt. et rescriptis statuti. s. cū autē li. vj. Si vero diuersa rū actor necessitatē ad impetrā/dū vel in dioc. rei vel in p̄pinq̄ p̄ diē: in p̄pina aut actoris impetrare nō p̄t vt ibi. Sed p̄mitte q̄ p̄ mēbris subiectis abbas/tes agere p̄t et appellare. Et q̄n agentes p̄ferant habet materia de iud. cū deputati. d̄scti b. cū olim. de relig. do. cū venerabilib: et plen⁹ de resti. spo. olim cām Imol. e. Abbares. solēt isti vocari patres abbatē. s. de reg. c. fi. f. Alij. h̄ nomē nō semp positio nē significat: facit de h. s. et. c. sedes. in. iij. glo. g. P̄sidentes. vt magistrī. hospitalis cruciferorū et his siles. Itē si denotent p̄ores. vt Camaldulen. vt ministri: vt in ordine minor: vel q̄d q̄d cūq̄ sit nomē p̄sidentū tali loco vel ordini cui subiunt hec mēbra Et late intelligas s̄ram sive s̄m plari ordinū: vt p̄di/cti: sive sint plari monasteriorū habētū mēbra: vt no uatulanū: p̄pōstanū: fructuariorū: et his siles. Et l̄ nō intellexerit vt puro de p̄sidentib: capitulis p̄ncipalibus monachorū: de q̄b⁹ de sta. mo. in linguistis. et c. ea q̄. illi. n. nō impetrat p̄ monasterijs p̄ncipalib: r̄n da rē q̄ impetrare possent: locus haberet q̄d hic dicit ex idēitate rōnis: et l̄ de religiosis loquat: idē tñ de secularib: q̄ simili mō p̄sent: s. q̄ id rariū h̄ frequētatiō de religiosis loquit. h. Occasionē. li. n. cām p̄ priā vel capitis talis p̄lat⁹ agere vellent: et p̄ illa impetrare: tunc nō haberet p̄sideratio loci vbi sitū ē membrū. i. Legatorū. vel delegatorū. s. e. statuti. s. in nullo. li. vj. De inferiorib: ordinarijs nō est dubiū: cū in eis locū nō habet decre. statuti. s. id q̄d habet de offi. ordi. cū epus. et c. vt litigātes. li. vj. k. Cōuenire. i. actorē loquit nō i reo. hinc ē q̄ si ego Bon. p̄ mē/bro Bon. volo puenire ip̄i membra maiorē q̄ est dioc. ararine nō potero impetrare Bon. sed arē: vel in loco vicino. i. diē: s̄m formā decre. statuti. s. cum aut. Idē tñ. n. qua hic idē fingit administratoz mēbra et s̄tus maiorū reorum fauorē induca: in eoz grauamē retroqueri nō debet. d̄ reg. iur. q̄d ob gratia. li. vj. cū suis cōcor. priorē aut illius mēbra bene cōueniā Bon. vt ibi. s. cū vero. et q̄d prius dixi p̄cedit hoc posito q̄d etiā in realib: cōsideret q̄d domicalij. vt no. in pal. s. cū vero. in glo. olim dicebamus.

Coram quibus. de loco erat dubium: deper sonis nō: sed forsan hoc intendit q̄ si is qui impetrat a pri